

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia

Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

C33/I/7

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

PRE-TRIAL CHAMBER
CHAMBRE PRELIMINAIRE

តារាងប្រជាជនស្រូវខ្មែរ និងតារាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពី
ការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈពេលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ លេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសថស (អបជ០៩)

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

ចំពោះមុខ:

- ចៅក្រម រដ្ឋាភី ភីមសាន
- ចៅក្រម Rowan DOWNING
- ចៅក្រម និយ ថុល
- ចៅក្រម Katinka LAHUIS
- ចៅក្រម ហួត តុធី

ប្រធាន

ឯកសារដើម

ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ទទួល (Date of receipt/Date de reception):

26 / 09 / 2008

ម៉ោង (Time/Hours): 12:00

មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé du dossier: C.A. Fay

កាលបរិច្ឆេទ:

២៦ កញ្ញា ២០០៨

សាធារណៈ

សាលាដំបូងបណ្តឹងខ្លួនរងរបស់លោក នួន ជា ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា

ជនត្រូវចោទ

ជា លាង

នួន ជា

Robert PETIT

ឃើត ថវិយា

William SMITH

តាន់ សេណារាំង

Anees AHMED

មេធាវីជើមបណ្តឹងខ្លួនប្រចាំ

សហមេធាវីការពារក្តី

លោក ហុង គីមស្លូន

ឯកសារបានតម្កល់ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម

លោក សួន អរុណ

លោក ឡា ជុនធី

CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME

Michiel PESTMAN

លោក នី ចាន់ឌី

ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ ត្រឹមត្រូវ (Certified Date/Date de certification):

Victor KOPPE

លោក គង់ ពិសី

26 / 09 / 2008

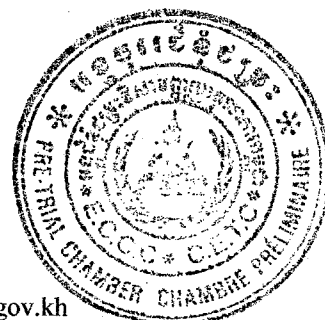
Silke STUDZINSKY

មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé du dossier: C.A. Fay

លោក យុង ផានិត

លោក គីម ម៉េងឃី

Martine JACQUIN

អង្គបុរេជំនុំជម្រះនៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា “អ.វ.ត.ក” ទទួលបាន “បណ្តឹង
ឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងចំពោះដីកាស្តីពីលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន” (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”) ដែលសហ
មេធាវីការពារក្តីលោក ឆួន ជា (“ជនត្រូវចោទ”) បានដាក់នៅថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ ។

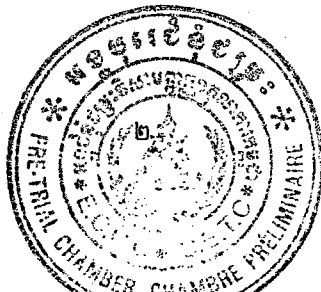
ជំពូក ១ - សេចក្តីផ្តើម

- ១. នៅថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកាមួយ “ស្តីពី
លក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន” (“ដីកា”) ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “បាន
បញ្ជាក់ថា ជនជាប់ឃុំនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក គ្មានសិទ្ធិធ្វើការប្រាស្រ័យទាក់ទង
គ្នាឡើយ។”^១ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទទួលស្គាល់ថា “នៅក្នុងការអនុវត្ត ការដាក់ឱ្យនៅដាច់
ដោយឡែក តាមលក្ខណៈជាក់ស្តែង មានន័យថា ជាការដាក់ជនជាប់ឃុំទាំងអស់ឱ្យនៅដាច់
ដោយឡែកពីគ្នានៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង។”^២
- ២. សហមេធាវីការពារក្តីបានដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកានេះ ដែលបានចុះនៅ ថ្ងៃទី៣០ ខែ
ឧសភា ឆ្នាំ២០០៨។
- ៣. នៅពេលទទួលបានសំណើរបស់សហមេធាវីការពារក្តី អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានពន្យារពេលថ្ងៃ
ផុតកំណត់នៃការដាក់សារណា រហូតដល់ថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨។
- ៤. សហមេធាវីការពារក្តីបានដាក់ “សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះ
អាសន្នរបស់ខ្លួន” (“សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”) នៅថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨។

^១ ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន ចុះថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ A169/II (“ដីកា”) ទំព័រទី ៥។ ដីកានេះត្រូវបានជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទ
នៅថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨។

^២ ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន វាក្យខណ្ឌទី ៦។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន

C33/I/7

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៩)

- ៥. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់ “សេចក្តីសន្និដ្ឋានតបទៅនឹងសារណាតបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ចំពោះការដាក់ជនជាប់ឃុំឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា នៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង” (“សេចក្តីសន្និដ្ឋានតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”) នៅថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ ដោយលើកឡើងថា “ខ្លួនមិនជំទាស់ចំពោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ដែលស្នើសុំឱ្យបដិសេធចោលដីកាដាក់ជនជាប់ឃុំឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដែលដីកានោះបង្គាប់ការដាក់ជនជាប់ឃុំឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដើម្បីរារាំងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា។”^៣
- ៦. ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីមិនបានដាក់សេចក្តីសន្និដ្ឋានតបឡើយ។
- ៧. នៅថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ នឹងយកមកធ្វើការសម្រេច ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ភាគី ហើយអនុញ្ញាតឱ្យសហមេធាវីការពារក្តីលោក នួន ជា ដាក់សារណាតបទៅនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងរយៈពេលប្រាំ(៥)ថ្ងៃ។^៤ សហមេធាវីការពារក្តីមិនបានដាក់សារណាតបណាមួយឡើយ។
- ៨. អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានទទួលសំណើមួយច្បាប់ ដែលស្នើសុំការអនុញ្ញាតដាក់សារណារបស់អ្នកដែលមិនមែនជាភាគីនៃរឿងក្តី។ ប៉ុន្តែ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានធ្វើការបដិសេធសំណើនេះចោល ដោយសារតែអង្គបុរេជំនុំជម្រះ បានទទួលព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការសម្រេចបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ។^៥

^៣ សេចក្តីសន្និដ្ឋានតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ចំពោះដីកាឃុំខ្លួននៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ C33/I/4 (“សេចក្តីសន្និដ្ឋានតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា”) វាក្យខណ្ឌទី ២។

^៤ សេចក្តីសម្រេចចំពោះការបញ្ជាក់លើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ដែលប្តឹងប្រឆាំងចំពោះលក្ខណ៍នៃការឃុំខ្លួន ដោយផ្អែកលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរតែប៉ុណ្ណោះ ចុះថ្ងៃទី៧ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ C33/I/5។

^៥ សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំអនុញ្ញាតដាក់សារណារបស់អ្នកដែលមិនមែនជាភាគីនៃរឿងក្តី ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ C33/I/6។

សាលាដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខណ៍នៃការឃុំខ្លួន

ជំពូក ២ - ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

៩. នៅក្នុង “សេចក្តីសម្រេចលើភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលលោក អៀង សារី បានដាក់ប្តឹងចំពោះសិទ្ធិចូលសួរសុខទុក្ខ” អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានវិនិច្ឆ័យឃើញនាពេលមុន ថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលជនត្រូវចោទ អៀង សារី ប្តឹងចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់សហ ចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនេះ អាចទទួលយកបាន ដោយសារតាមអនុភាពរបស់វា សេចក្តីសម្រេច នោះជា ដីកាបង្គាប់ដាក់ជនជាប់ឃុំឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា”) ដោយសារមូលដ្ឋានដូចខាងក្រោម:

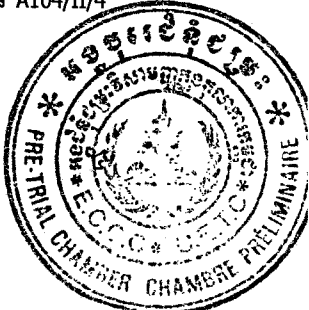
“អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ថា អំណះអំណាងរបស់សហមេធាវី អាចត្រូវបានគេមើលឃើញ ថា ជាការតវ៉ាប្រឆាំង នឹងវិធានដ៏តឹងរឹងឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលមិនបានគោរព ដល់សេចក្តីផ្តើមពេញលេញរបស់ជនត្រូវចោទ។

ទាក់ទងនឹងសិទ្ធិក្នុងការគោរពដល់សេចក្តីផ្តើមរបស់មនុស្សជាតិ និងការលើកយកមក ពិចារណានូវកាតព្វកិច្ច ដូចដែលបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងវិធាន ២១(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង អង្គបុរេជំនុំជម្រះ យល់ឃើញថាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ គឺស្ថិតក្រោមការអនុវត្តនៃវិធាន ៧៤(៣)(ច) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។”^៦

១០. បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ តាមអនុភាពរបស់វា ត្រូវបានគេប្តឹងចំពោះដីកាបង្គាប់ដាក់ជនជាប់ឃុំឱ្យ នៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដែលចេញដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត។ សហមេធាវីការពារក្តី អះអាងថា ដីកាបែបនេះប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទ ដែលទទួលបានការប្រព្រឹត្តដល់ ខ្លួនដោយមនុស្សធម៌។^៧ ដោយសារមានមូលហេតុលើកឡើងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចមុន អង្គ បុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះស្ថិតនៅក្នុងវិសាលភាពនៃវិធាន ៧៤(៣)(ច) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

^៦ សេចក្តីសម្រេចលើភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី អំពីសិទ្ធិចូលសួរសុខទុក្ខ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ A104/II/4 វាក្យខណ្ឌទី ៦ វាក្យខណ្ឌទី ៩ និងវាក្យខណ្ឌទី ១០។
^៧ សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ វាក្យខណ្ឌទី ២០។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន

C33/II/7

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៩)

១១. ដោយពិចារណាលើការឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះត្រូវបានដាក់នៅក្នុងរយៈពេលកំណត់ ដែលត្រូវបានពន្យារពេលដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះអាចទទួលយកបាន។

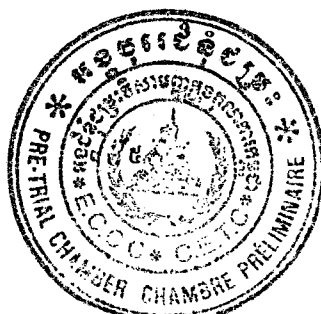
ជំពូក ៣ - សេចក្តីវិនិច្ឆ័យ

១២. នៅថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចលើអង្គសេចក្តីនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក អៀង សារី ហើយបានចេញ “សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នារវាងជនត្រូវចោទនឹងប្រពន្ធរបស់គាត់” (“សេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា”)។^៤ នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចដាក់កម្រិតទំនាក់ទំនងរវាងជនជាប់ឃុំនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់អ.វ.ត.ក ប្រសិនបើជាវិធានការចាំបាច់ និងមានសមាមាត្រទៅនឹងការការពារផលប្រយោជន៍នៃកិច្ចស៊ើបសួរ។^៥ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានបន្ថែមទៀតថា ការកម្រិតទំនាក់ទំនងត្រូវបង្កប់តាមរយៈការចេញសេចក្តីសម្រេចមួយដែលមានសម្ពាងហេតុ ហើយត្រូវបង្ហាញឃើញឱ្យច្បាស់ថា ផលប្រយោជន៍មួយណាដែលត្រូវការពារ ហើយការកម្រិតគួរផ្អែកលើការការពារផលប្រយោជន៍នោះ។^៦

១៣. នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា អង្គបុរេជំនុំជម្រះក៏បានរកឃើញថា ដោយសារបទល្មើសដែលបានចោទប្រកាន់ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តឡើងកាលពី សាមសិប (៣០) ឆ្នាំមុន ហើយជនត្រូវចោទ អៀង សារី និង អៀង ធីរិទ្ធ មានពេលពិភាក្សាអំពីបញ្ហាទាំងឡាយ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចោទប្រកាន់ “វាមានលក្ខណៈមិនច្បាស់លាស់សម្រាប់អង្គបុរេជំនុំជម្រះអំពីបញ្ហា

^៤ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នារវាងជនត្រូវចោទនឹងប្រពន្ធរបស់គាត់ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៨ A104/II/7 (“សេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា”)
^៥ សេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា វាក្យខណ្ឌទី ១៨។
^៦ សេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា វាក្យខណ្ឌទី ១៧។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន

C33/I/7

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៩)

ដែលថា ការកម្រិតទំនាក់ទំនងរវាងជនត្រូវចោទទាំងពីរនេះ ផ្តល់ការការពារដល់ផលប្រយោជន៍នៃកិច្ចស៊ើបសួរយ៉ាងដូច្នោះ។^{១១}

១៤. សេចក្តីសម្រេចនេះធ្វើឡើង ដោយស្របនឹងជំហរ ដែលតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ បានទទួលស្គាល់ នៅក្នុងរឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Katanga និង Chui* (“សេចក្តីសម្រេចករណី *Chui*”) ដោយនៅក្នុងរឿងក្តីនេះ ចៅក្រមនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះបានវិនិច្ឆ័យថា វិធានការ “កម្រិតទំនាក់ទំនងនិងការឆ្លើយឆ្លង” រវាងសហជនជាប់ចោទពីររូប “បង្កើតជាការកម្រិតចាំបាច់មួយលើសិទ្ធិដែលទទួលបាន តាមវិធានឃុំខ្លួន ដូចដែលមានចែងនៅក្នុងបទបញ្ជា និងបទបញ្ជារដ្ឋបាល។ ហេតុដូច្នោះហើយ វិធានការទាំងនេះអាចធ្វើទៅបាន ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌតម្រូវចាំបាច់ និងសមាមាត្រភាព បានបំពេញ។”^{១២} នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ ដែលបង្ហាញចំនុចជាច្រើនដូចគ្នានឹងរឿងក្តី ដែលមាននៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ^{១៣} ចៅក្រមបានបដិសេធចោលសំណើរបស់អយ្យការ ដែលស្នើសុំកម្រិតទំនាក់ទំនង និងការឆ្លើយឆ្លងរវាងសហជនជាប់ចោទពីររូប ដោយលើកឡើងថា អយ្យការមិនបានបង្ហាញ “ភស្តុតាងរឹងមាំ” ដែលបញ្ជាក់ថា សហជនជាប់ចោទ “អាចពិភាក្សាព័ត៌មានសំងាត់ ដើម្បីគម្រាមកំហែង ឬធ្វើបាបសាក្សី និង ជនរងគ្រោះ ឬដើម្បីបំពានដីកាមិនលាតត្រដាងភស្តុតាង ដែលចេញដោយចៅក្រម។”^{១៤}

១៥. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញបន្ថែមទៀតថា គណៈកម្មការអឺរ៉ុបផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស បានវិនិច្ឆ័យឃើញថា “ការផ្តាច់ទំនាក់ទំនងរបស់ទណ្ឌិតម្នាក់ចេញពីសង្គមគុកទូទៅ ទាំងស្រុង ឬ

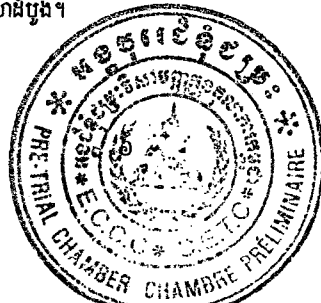
^{១១} សេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា វាក្យខណ្ឌទី ១៩ និង វាក្យមធ្យមទី២០។

^{១២} ស្ថានភាពនៅក្នុងសាលាដំបូងរដ្ឋកុងហ្គោ នៅក្នុងរឿងក្តី *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Katanga និង Chui* ICC-01/04-01/07 សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងបម្រាមទំនាក់ទំនង រវាង Germain Katanga និង Mathieu Ngujolo Chui” ចៅក្រមនៃអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ (“សេចក្តីសម្រេចករណី *Chui*”) ទំព័រទី ៩។

^{១៣} ភាពស្រដៀងគ្នានឹងករណី នួន ជា ត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះ៖ *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Katanga និង Chui* ICC-01/04-01/07 “ការសើរើសេចក្តីសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌការឃុំខ្លួន Germain Katanga មុនអង្គសេចក្តី” ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។

^{១៤} សេចក្តីសម្រេចករណី *Chui* ទំព័រទី ១០។

សាលាដំបូងលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន

C33/I/7

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៩)

ឆ្នើរតែទាំងស្រុង ក្នុងរយៈពេលមួយយូរ គឺជាវិធានការមួយធ្ងន់ធ្ងរ។^{១៥} នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចចំពោះសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្នុងរយៈពេលមួយសមស្រប ឬសិទ្ធិទទួលបានការដោះលែងឱ្យមានសេរីភាព តុលាការអឺរ៉ុបផ្នែកសិទ្ធិមនុស្សបានរកឃើញថា ទោះបីហានិភ័យកើតមានជាទូទៅថា ចុងចោទអាចដាក់សម្ពាធលើសាក្សី ឬរំខានដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ដោយសារមូលហេតុថា ចុងចោទជាសមាជិកមួយរូបនៅក្នុងក្រុម, “ប្រហែលអាច” ទទួលយកមកធ្វើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការឃុំខ្លួននៅក្នុងដំណាក់ដំបូងក៏ដោយ, ដោយសារការកន្លងផុតនៃពេលវេលា យើងចាំបាច់ត្រូវមានកត្តាមួយទៀត ដែលអាចបង្ហាញថា ហានិភ័យនេះពិតជាមានអត្ថិភាពមែន។^{១៦}

១៦. តាមរយៈដីកាបង្គាប់ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបញ្ជាក់ការកំណត់ “ការដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកមួយយ៉ាងតឹងរ៉ឹង” រវាងជនជាប់ឃុំ (លើកលែងតែករណីប្រពន្ធរបស់លោក អៀងសារី ហើយ អៀង ធីរិទ្ធ [...])^{១៧} ដែលជនជាប់ឃុំទាំងនេះ “គ្មានសិទ្ធិប្រាស្រ័យទាក់ទងគ្នា។”^{១៨} ជាការពិតទៅ វាហាក់ដូចជាបង្ហាញឱ្យឃើញថា ជនត្រូវចោទ នួន ជា ត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមវិធានការឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកនេះ ចាប់តាំងពីពេលគាត់ត្រូវបានចាប់ខ្លួននៅថ្ងៃទី១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧។

១៧. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានដាក់វិធានការឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានដែលថា វាជាការត្រឹមត្រូវក្នុងការទប់ស្កាត់ “លទ្ធភាពខ្ពស់នៃការត្រូវរួរគ្នាដែលមានគ្រោះថ្នាក់” រវាងជនជាប់ចោទ។^{១៩} តាមរយៈសម្ភាសន៍ហេតុដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងដីកាបង្គាប់អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានយោងលើហានិភ័យថា ជនត្រូវចោទ

^{១៥} Reed ទល់នឹង ចក្រភពអង់គ្លេស ពាក្យសុំលេខ ៧៦៣០/៧៦ ១៩ D.R ៩៥ at ១៣៦។
^{១៦} Gorski ទល់នឹង ប្រ៊ុយណេ ពាក្យសុំលេខ ២៨៩០៤/០២ ថ្ងៃទី៤ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៥ វាក្យខណ្ឌទី ៥៨ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)
^{១៧} ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន វាក្យខណ្ឌទី ៦។
^{១៨} ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន ទំព័រទី ៥។
^{១៩} ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន វាក្យខណ្ឌទី ៥។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន

អាចយុបយិតគ្នា ដើម្បីដាក់សម្ពាធលើសាក្សី និង ជនរងគ្រោះ៖

“វាបង្ហាញច្បាស់ថា(...) នៅពេលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចង្អុលបញ្ជាក់អំពីភាពចាំបាច់“ក្នុងការរារាំងជនត្រូវចោទកុំឱ្យគាត់សង្កត់សាក្សី ឬជនរងគ្រោះ” វាបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថា ជនត្រូវចោទមិនអាចទាក់ទងគ្នាឡើយ ដោយសារការត្រូវរងគ្នា អាចជួយសម្រួលដល់ការគាត់សង្កត់នេះ យ៉ាងពិតប្រាកដ ប្រសិនបើមានផលប៉ះពាល់ពីបណ្តាញគាត់សង្កត់នីមួយៗរបស់សហជនត្រូវចោទ។”^{២០}

១៨. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានរកឃើញថា យោងតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការអឺរ៉ុបផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស “ការឃុំខ្លួនមុនអង្គសេចក្តីអាចត្រឹមត្រូវ ក្នុងចំណោមចំនុចទាំងឡាយ ដោយសារភាពចាំបាច់ដើម្បីរារាំងការត្រូវរងគ្នារវាងសហជនជាប់ចោទ”។^{២១} សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានបន្តទៀតថា “បើយោងតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការអឺរ៉ុបសម្រាប់សិទ្ធិមនុស្ស ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើវិញ ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន និងលក្ខខណ្ឌនានាជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការឃុំខ្លួន មិនអាចសម្លាប់តែទៅលើភស្តុតាងនៃការប្រព្រឹត្តជាក់លាក់ប៉ុណ្ណោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ ចំនុចតែមួយគត់ដែលត្រូវយកមកពិចារណាគឺ ការវាយតម្លៃពីហានិភ័យ។”^{២២}

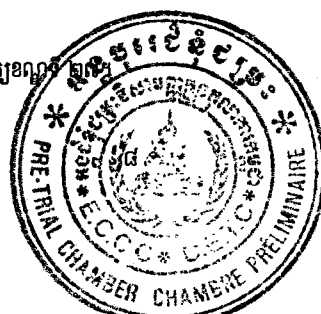
១៩. សហមេធាវីការពារក្តីសន្និដ្ឋានថា “សេចក្តីសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស. [ការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត]” គួរតែបដិសេធ ដើម្បីបំពេញបំណងប្រាថ្នានៃសេចក្តីសម្រេចរបស់ ICC ដែលតម្រូវ “ភស្តុតាងដុំកំភួន” នៃការត្រូវរងគ្នា ដើម្បីធ្វើយុត្តិកម្មលើវិធានការតឹងរឹងដូចជាការដាក់ឃុំឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។^{២៣} សហមេធាវីការពារក្តីអះអាងថា ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនមិនបានចង្អុលបង្ហាញឱ្យបានច្បាស់ ថាគឺ ការដាក់កំហិតមិនឱ្យទាក់ទងគ្នាទាំងស្រុងក្នុងចំណោមជនត្រូវចោទទាំងឡាយ ជាវិធានការចាំបាច់ដើម្បីការពារ [ផល

^{២០} ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន វាក្យខណ្ឌទី ៤។

^{២១} ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន វាក្យខណ្ឌទី ១ និង វាក្យខណ្ឌទី ២។

^{២២} ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន វាក្យខណ្ឌទី ៣។

^{២៣} បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌឃុំខ្លួន ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ C33/I/3 (“សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”) វាក្យខណ្ឌទី ១១។

C33/I/7

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៩)

ប្រយោជន៍នោះយ៉ាងដូចម្តេចដែរ] ហើយសម្លាងហេតុនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេច ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា គួរត្រូវយកមកអនុវត្តនៅក្នុងរឿងក្តីនេះ។^{២៤}

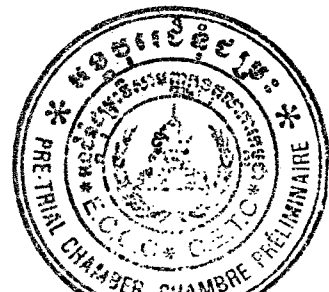
២០. ដូចគ្នានេះដែរ សហព្រះរាជអាជ្ញាយល់ឃើញថា ដោយសារ “ការបំបែកឱ្យនៅដាច់ដោយ ឡែកពីគ្នា គឺជាវិធានការដ៏តឹងរឹងបំផុតមួយ យុត្តិសាស្ត្ររបស់ ECHR និងសេចក្តីសម្រេច របស់តុលាការ ICC នៅក្នុងរឿងក្តីរបស់ Katanga បង្ហាញឱ្យឃើញថា និន្នាការដើម្បីធ្វើ យុត្តិកម្មចំពោះការបំបែកឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា មានលក្ខណៈខ្ពស់ជាងកម្រិតនៃការធ្វើ យុត្តិកម្មចំពោះការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នគ្នាយណ៍ស្រេច។ [...] ទោះបីជាអាចមានបញ្ហាស្តីពី គោលការណ៍នោះក្តី ក៏ការសម្រេចទាំងពីរនោះមានការលេចចេញនូវការពិចារណា និងអង្គ ហេតុដែលខុសគ្នា។”^{២៥} សហព្រះរាជអាជ្ញាស្នើសុំអង្គបុរេជំនុំជម្រះឱ្យធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើ បណ្តឹងនេះ “ដោយផ្អែកតាមការសម្រេចពីមុន” នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចចុះ ថ្ងៃទី៣០ ខែ មេសា។^{២៦}

២១. ក្រោយពីពិចារណាយុត្តិសាស្ត្ររបស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ តុលាការអឺរ៉ុបផ្នែកសិទ្ធិ មនុស្ស និងគណៈកម្មការផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា សិទ្ធិទំនាក់ ទំនង អាចត្រូវបានដាក់កម្រិត ដើម្បីការពារការដាក់សម្ពាធលើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ នៅពេលដែលមានភស្តុតាងសមរម្យ ដែលអាចបង្ហាញថា ពិតជាមានហានិភ័យដែលថា ជន ត្រូវចោទអាចត្រូវរុករានជាមួយជនត្រូវចោទដទៃទៀត ដើម្បីដាក់សម្ពាធបែបនេះ ខណៈពេល ខ្លួនកំពុងស្ថិតនៅក្រោមការឃុំខ្លួន។ ដោយសារការកន្លងផុតទៅនៃពេលវេលា និន្នាការមានការ កើនឡើង នៅពេលដែលការស៊ើបអង្កេតកំពុងដំណើរការ និងហានិភ័យមានការថយចុះ។

២២. នៅពេលចេញដីកា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនបានបង្ហាញភស្តុតាងណាមួយដែលខ្លួនយក មកធ្វើជាមូលដ្ឋាន ហើយដែលភស្តុតាងនោះអាចបង្ហាញថាមានហានិភ័យជាក់ស្តែង ដែល

^{២៤} សាលាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ វាក្យខណ្ឌទី ១៦។
^{២៥} សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា វាក្យខណ្ឌទី ២៨។
^{២៦} សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា វាក្យខណ្ឌទី ៣០។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន

C33/I/7

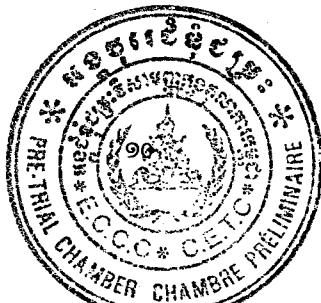
០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៩)

ថា ជនត្រូវចោទនឹងត្រូវរុក្ខា ដើម្បីគោលសង្កត់លើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ ខណៈពេលពួកខ្លួន កំពុងស្ថិតនៅក្រោមការឃុំខ្លួន។ អង្គហេតុដែលថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺជាវិធានការ ចាំបាច់ ដើម្បីរារាំងជនត្រូវចោទពីការគោលសង្កត់លើសាក្សី និងជនរងគ្រោះ មិនមែនជា ការនាំដល់ការសន្និដ្ឋានថា ជនត្រូវចោទអាចត្រូវរុក្ខាដើម្បីគោលសង្កត់បែបនេះ ខណៈពេលពួក ខ្លួនកំពុងស្ថិតនៅក្រោមការឃុំខ្លួន។ មូលដ្ឋាននៃការឃុំខ្លួន ដើម្បីរារាំងជនត្រូវចោទពីការគោល សង្កត់លើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ គឺជាករណីដែលថា ប្រសិនបើមិនមានការឃុំខ្លួន បុគ្គល នេះអាចនឹងស្ថិតនៅកៀកនឹងសាក្សី និងជនរងគ្រោះ ឬបុគ្គលដែលខ្លួនអាចរៀបចំធ្វើការគោល សង្កត់បែបនេះដោយផ្ទាល់តែម្តង។ ការសន្និដ្ឋានរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មិនមាន ភស្តុតាងគាំទ្រឡើយ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ការសន្និដ្ឋាននេះ មិនគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការផ្តល់យុត្តិកម្ម ចំពោះការដាក់ជនជាប់ឃុំខ្សែនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

២៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញទៀតថា នៅក្នុងរឿងក្តីទាំងប្រាំនៅចំពោះមុខសហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេត ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានចេញដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គ្មានការលើកឡើងថា ការឃុំខ្លួនគឺជាវិធានការចាំបាច់ក្នុងការរារាំងការត្រូវរុក្ខារវាងជនត្រូវ ចោទឡើយ។ ខណៈពេលខ្លួនកំពុងស្ថិតនៅក្រោមការឃុំខ្លួន ជនត្រូវចោទមិនមានទំនាក់ទំនង ជាមួយសង្គមខាងក្រៅរួចទៅហើយ។ ជនត្រូវចោទមិនត្រឹមតែជាប់ឃុំប៉ុណ្ណោះទេ ខ្លួនថែម ទាំងត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា តាមបង្គាប់របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អស់រយៈពេលប្រហែលជាមួយឆ្នាំ ដែលក្នុងអំឡុងពេលនេះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមាន ឱកាសដើម្បីប្រមូលភស្តុតាងសំខាន់ៗ ដោយមិនមានការរំខានណាមួយដែលអាចកើតឡើងពី ជនត្រូវចោទ។

២៤. នៅក្នុងកាលៈទេសៈទាំងនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា វាអាចមិនមានហេតុផល ដែល ពាក់ព័ន្ធនឹងគោលបំណងនៃការស៊ើបអង្កេត ដែលបញ្ជាក់ថា ការទំនាក់ទំនងរវាងជនត្រូវចោទ ទាំងប្រាំ ដែលនាពេលបច្ចុប្បន្ន ជាប់ឃុំនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក គួរត្រូវដាក់ កម្រិត។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន

២៥. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញទៀតថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានលើកឡើងនៅក្នុង ដីកាថា “ភាពចន្លោះនៃបទបញ្ជាច្បាប់សាលាដំបូងនៃលក្ខខណ្ឌពិតប្រាកដនៃការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ និងជាពិសេសការមិនទាន់ចូលជាធរមាននៃសេចក្តីព្រាង នៃបទបញ្ជាស្តីពីការគ្រប់គ្រងមន្ទីរឃុំ ឃាំងរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ [...] វា[ជា]ការចាំបាច់ដែលត្រូវបញ្ជាក់ពីមូលហេតុនៃការ ដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នារវាងជនដែលជាប់ឃុំ និងដែលចេញពីនេះកំណត់ពីលក្ខខណ្ឌ នៃការឃុំខ្លួន[...]។”^{២៧}

២៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះរំលឹកឃើញថា មន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង របស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់កម្ពុជា ដូចដែលបាន លើកឡើងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា។^{២៨} អនុលោមតាមច្បាប់កម្ពុជា ប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំង ទទួលបន្ទុកការងាររដ្ឋបាលប្រចាំថ្ងៃ និងដំណើរការមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក ដោយក្នុងនេះ រួមទាំងបញ្ជាសន្តិសុខផង។^{២៩} ស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ខ្លួន និងអនុលោមតាមវិធានទូទៅនៅក្នុងពន្ធនាគារទាំងអស់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា^{៣០} ប្រធានមន្ទីរ ឃុំឃាំង នាពេលនេះ កំពុងអនុម័តវិធានទាំងឡាយ ដែលនឹងចែងជាក់លាក់លើលក្ខខណ្ឌនៃការ ឃុំឃាំងនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក ដោយក្នុងនោះរួមទាំងវិធានដែលពាក់ព័ន្ធនឹង សកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃ^{៣១} និងការឃ្នាំមើល^{៣២} ជនជាប់ឃុំ។ វិធានទាំងនេះត្រូវតែទទួលបានការយល់ ព្រមពីនាយកដ្ឋានពន្ធនាគារនៃក្រសួងមហាផ្ទៃ។^{៣៣} ករណីដែលថាវិធានទាំងនេះមិនទាន់បាន អនុម័តជាផ្លូវការនៅឡើយ និងមិនទាន់ទទួលបានការយល់ព្រមពីនាយកដ្ឋានពន្ធនាគារ មិនបាន

^{២៧} ដីកាសម្រេចលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន ទំព័រទី ២។
^{២៨} សេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា វាក្យខណ្ឌទី ១០។
^{២៩} ប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងពន្ធនាគារ ក្រសួងមហាផ្ទៃ លេខ ២១៧ (“ប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងពន្ធនាគារ”) មាត្រា ១(១)(ក) មាត្រា ១(២)(ក) និង មាត្រា ៣(២)។ ប្រកាសនេះមានចែងនៅក្នុងសេចក្តីព្រាងស្តីពីការឃុំខ្លួនរបស់អ.វ.ត.ក។
^{៣០} ប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងពន្ធនាគារ មាត្រា ៣(២)។
^{៣១} វិធាន ២៧ នៃសេចក្តីព្រាងស្តីពីការឃុំខ្លួនរបស់អ.វ.ត.ក។
^{៣២} វិធាន ២២ នៃសេចក្តីព្រាងស្តីពីការឃុំខ្លួនរបស់អ.វ.ត.ក។
^{៣៣} ប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងពន្ធនាគារ មាត្រា ៣(២)។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន

C33/I/7

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៩)

ដកហូតសិទ្ធិអំណាចរបស់ប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក ឡើយ អនុលោមតាមវិធាន ដែលកំពុងអនុវត្តចំពោះជនជាប់ឃុំនៅក្នុងប្រព័ន្ធពន្ធនាគារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នាពេល បច្ចុប្បន្ន។

២៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា ជាធម្មតានៅក្នុងពន្ធនាគារនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជនជាប់ឃុំមិនត្រូវបានគេដាក់ឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នាឡើយ^{៣៤} ដូចដែលបានចែងនៅក្នុង សេចក្តីព្រាងនៃវិធានមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក។^{៣៥} ការទំនាក់ទំនងរវាងជនជាប់ឃុំ ត្រូវ បានកម្រិតដោយវិធានស្តីពីសកម្មភាពរាល់ថ្ងៃ និងការឃ្នាំមើលតែប៉ុណ្ណោះ។ នៅក្នុង កាលៈទេសៈមួយចំនួន ប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំង មានអំណាចដាក់ជនជាប់ឃុំណាម្នាក់ឱ្យនៅដាច់ ដោយឡែកពីជនជាប់ឃុំទាំងអស់ ឬមួយចំនួន ដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់នៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង និងរក្សាសន្តិសុខដល់ជនជាប់ឃុំ ដូចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេច ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា។

២៨. នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា វិធាន ៥៥ នៃ វិធានផ្ទៃក្នុង ផ្តល់យុត្តាធិការដល់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការដាក់កម្រិតទំនាក់ទំនងរវាង ជនជាប់ឃុំ ដើម្បីផលប្រយោជន៍នៃការស៊ើបអង្កេត។^{៣៦} នៅពេលគ្មានការចែងផ្លូវច្បាប់ណា មួយ ដែលផ្តល់អំណាចនៃមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក ដល់ខ្លួន សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិន មានអំណាចដាក់លក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួននៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក ឡើយ ដែល អំណាចនេះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចរបស់ប្រធានមន្ទីរឃុំឃាំង។

^{៣៤} ចំនុចនេះអាចទាញចេញពីនីតិវិធីពន្ធនាគារ លេខ៣ -- ការបំបែកទណ្ឌិតឱ្យនៅដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដែលត្រូវបានអនុម័តស្របតាមមាត្រា ៤(៣) នៃ ប្រកាសស្តីពីការគ្រប់គ្រងពន្ធនាគារ។
^{៣៥} វិធាន ៣ នៃសេចក្តីព្រាងស្តីពីការឃុំខ្លួនរបស់អ.វ.ត.ក។
^{៣៦} សេចក្តីសម្រេចចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមេសា វាក្យខណ្ឌទី ១៤។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួន

C33/7/7

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសថស (អបជ០៩)

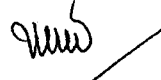
ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេច:

- ១) ទទួលយកបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។
- ២) ព្រានហោលដីកាបង្គាប់លក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨។ ក

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

Rowan DOWNING

គីម ច័ន

Katinka LAHUIS

អៀង សុវ័ន្ត

